

Αριθμός Απόφασης: 322/2017

(Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αίτησης: 430/2014)

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

(ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ - Ν.3869/2010)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Ειρηνοδίκη Πολυγύρου Βασίλειο Καραούλη, ο οποίος ορίστηκε με τη με αριθμό 22/2017 πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Χαλκιδικής, καθώς και από τη Γραμματέα Αναστασία Δαγκλή.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 24η Μαΐου 2017, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: . . . . .

ιτικής Ενότητας Ορμύλιας, του Δήμου

Πολυγύρου Χαλκιδικής, με Α.Δ.Τ.

Πολυγύρου και με Α.Φ.Μ. της Δ.Ο.Υ. Πολυγύρου Χαλκιδικής, η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου Δικηγόρου Χαλκιδικής Νικήτα Σταμπουλίδη (Α.Μ. Δ.Σ.Χ. 174).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ, οι οποίοι κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρα 5 του Ν. 3869/2010 και 748 παρ. 2 του ΚΠολΔ): 1) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία « . . . . . Α.Ε.», με ΑΦΜ . . . . ., που εδρεύει στην Αθήνα (Σταδίου, αρ. 40) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας Δικηγόρου Αθηνών

..... (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 30439) και 2) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία ..... που εδρεύει στην Αθήνα (Πανεπιστημίου αρ. 21-23) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας Δικηγόρου Χαλκιδικής ..... (Α.Μ. Δ.Σ.Χ. 135).

ΚΟΙΝΟΠΟΙΟΥΜΕΝΗ: 1) προς τον Νικόλαο Καρπέτη του Γεωργίου και της Άννας, κάτοικο της Δ.Ε. Ορμύλιας, του Δήμου Πολυγύρου Χαλκιδικής, ως συνοφειλέτη ορισμένων συμβάσεων δανείου που αναφέρονται εντός της αιτήσεως (άρθρο 5 παρ. 2 ν. 3869/2010), ο οποίος δεν παραστάθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και 2) προς τον Βασίλειο Γκαρλή του Παύλου και της Χριστίνας, κάτοικο της Δ.Ε. Ορμύλιας, του Δήμου Πολυγύρου Χαλκιδικής, ως συνοφειλέτη ορισμένων συμβάσεων δανείου που αναφέρονται εντός της αιτήσεως (άρθρο 5 παρ. 2 ν. 3869/2010), ο οποίος δεν παραστάθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η με αριθμό εκθ. κατ. 430/04-12-2014 αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας συνεδρίαση.

Φ Ψ

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων που παραστάθηκαν ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Μετά την 01-01-2016 ισχύει και για τις εκκρεμείς υποθέσεις της εκουσίας δικαιοδοσίας ο ΚΠολΔ όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 4335/2015. Το άρθρο 754 παρ. 2 ΚΠολΔ που προέβλεπε ότι ο απολιπόμενος τρίτος που νόμιμα και εμπρόθεσμα κλητεύθηκε δικάζεται ωσεί παρών, έχει ήδη καταργηθεί και δεν ισχύει μετά την 01-01-2016. Σύμφωνα με το άρθρο 741 ΚΠολΔ «Τα άρθρα 1 έως 590 εφαρμόζονται και κατά τη διαδικασία των άρθρων 743 έως 781, εκτός αν είναι αντίθετα προς ειδικές διατάξεις, ή δεν προσαρμόζονται στη διαδικασία αυτή». Επομένως, ως προς το ζήτημα της ερημοδικίας του κλητευθέντος τρίτου, εφόσον πλέον δεν ρυθμίζεται ειδικά στις διατάξεις της εκουσίας δικαιοδοσίας, θα πρέπει, να ισχύσουν κατ' αρχήν οι γενικές διατάξεις. Τέτοια γενική διάταξη είναι το άρθρο 271 παρ. 3 ΚΠολΔ από το οποίο προκύπτει ότι εάν ο εναγόμενος δεν εμφανίστηκε, παρόλο που κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, ισχύει το τεκμήριο

ομολογίας των ισχυρισμών του ενάγοντος. Ωστόσο, δεν είναι δυνατόν να ισχύσει η παραπάνω γενική διάταξη στη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας διότι δεν συνάδει προς το πνεύμα της, όπου ισχύει το ανακριτικό σύστημα (744 ΚΠολΔ). Επομένως, εφόσον η διάταξη του άρθρου 271 παρ. 3 ΚΠολΔ δεν προσαρμόζεται στην εκουσία δικαιοδοσία, θα πρέπει ο απολιπόμενος κλητευθείς τρίτος που δεν εμφανίστηκε να δικαστεί ωσει παρών (βλ. Αθ. Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, άρθρο 14 αρ. 6, σελ. 514).

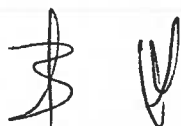
Στην προκείμενη περίπτωση, όπως προκύπτει από τις προσκομιζόμενες και επικαλούμενες με αριθμό 5811Δ'/09-12-2014 και 5807Δ'/09-12-2014 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Χαλκιδικής Νικολάου Αγ. Δημητριάδη, ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στους συνοφειλέτες, και ως εκ τούτου κατέστησαν διάδικοι εκ του νόμου, διότι, όπως και στην περίπτωση της παρ. 3 του άρθρου 748 ΚΠολΔ, που ορίζει ότι ο τρίτος από της κλήτευσής του καθίσταται διάδικος (ΟΛΑΠ 974/1980, ΝοΒ 29, 294, ΕφΑθ 5847/1998, ΤΝΠ Νόμος), καθίσταται διάδικος και ο υποχρεωτικά καλούμενος πιστωτής και ο εγγυητής και ο

✱ ρ

συνοφειλέτης υπό τους όρους και δυνάμει της διάταξης της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 3869/2010. Οι τελευταίοι όμως δεν εμφανίσθηκαν, όταν εκφωνήθηκε η υπόθεση από το πινάκιο με τη σειρά που ήταν γραμμένη κατά την αναφερόμενη δικάσιμο. Πρέπει, συνεπώς, να δικασθούν ερήμην, πλην όμως η συζήτηση της υπόθεσης θα προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας.

Με την υπό κρίση αίτηση, την οποία προ πάσης συζητήσεως, παραδεκτά συμπληρώνει και διορθώνει η αιτούσα, χωρίς να μεταβάλλεται η ιστορική βάση της, με τις προτάσεις της και με τη διά του πληρεξούσιου δικηγόρου δήλωσή της ενώπιον του ακροατηρίου του Δικαστηρίου, η οποία καταχωρήθηκε νόμιμα στα συνταχθέντα και ταυτάριθμα της παρούσας πρακτικά, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπροθέσμων χρηματικών οφειλών της προς τις πιστώτριες της ζητεί να επικυρωθεί το περιλαμβανόμενο στην αίτηση σχέδιο διευθέτησης οφειλών ή να τροποποιηθεί κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 7 του ν. 3869/2010, ώστε να αποκτήσει ισχύ δικαστικού συμβιβασμού, επικουρικά δε σε περίπτωση μη επίτευξης δικαστικού συμβιβασμού να διαταχθεί η ρύθμιση των χρεών της κατά το προτεινόμενο από

αυτήν σχέδιο, ώστε να επέλθει η απαλλαγή της από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο των χρεών της έναντι των πιστωτριών της, να εξαιρεθεί από την εκποίηση της περιουσίας της το αυτοκίνητό της, να αναγνωρισθεί ότι με την τήρηση των όρων της ρύθμισης θα απαλλαγεί από τα χρέη της και να συμψηφισθεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων. Έχουσα το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αίτηση, στην οποία περιλαμβάνονται όλα τα απαραίτητα στοιχεία του άρθρου 4 παρ. 1 του ν.3869/2010, ήτοι: 1) μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπροθέσμων οφειλών της αιτούσας - φυσικού προσώπου, 2) κατάσταση της περιουσίας και των εισοδημάτων της αιτούσας, 3) κατάσταση των πιστωτριών της και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, 4) σχέδιο διευθέτησης των οφειλών της και 5) αίτημα ρύθμισης αυτών με σκοπό την προβλεπόμενη από τον νόμο απαλλαγή της (Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, έκδοση 2016, άρθρο 4, αρ. 203 επ., σελ. 181 επ., Κιουπτσίδου -Στρατουδάκη, Η απόφαση διευθέτησης οφειλών κατά το νόμο 3869/2010, Αρμ 2010 - Ανάτυπο, σελ. 1477), είναι ορισμένη, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού των καθ' ων η αίτηση, καθόσον εκτίθενται σε αυτήν όλα τα ανωτέρω προαναφερόμενα απαραίτητα εκ του νόμου στοιχεία. Αρμόδια δε φέρεται προς

συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας (άρθρο 3 του ν. 3869/2010 και 741 επ.ΚΠολΔ), εφόσον για το παραδεκτό της διαπιστώθηκε ότι δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της στο παρόν Δικαστήριο ή σε άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή της για ουσιαστικούς λόγους, όπως διαπιστώθηκε μετά από αυτεπάγγελτο έλεγχο κατά το άρθρο 13 παρ. 2 του Ν. 3869/2010. Παραδεκτά δε εισάγεται προς συζήτηση μετά από: α) την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των πιστωτριών και των συνοφειλετών και β) την αποτυχία του δικαστικού συμβιβασμού, καθώς χορηγήθηκε η από 19-02-2015 και με αριθμό 430/2014 προσωρινή διαταγή. Να σημειωθεί δε ότι η αιτούσα προσκόμισε όλα τα δικαιολογητικά για την επικαιροποίηση των στοιχείων του φακέλου της κατά το άρθρο 1 παρ.1 της ΥΑ 8986/2015. Η υπό κρίση αίτηση είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5 και 8 του ν. 3869/2010, όπως ίσχυαν μετά από την τροποποίησή τους με το ν. 4161/2013, καθόσον με βάση τα εκτιθέμενα σε αυτήν περιστατικά συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής της αιτούσας στην ρύθμιση του ν. 3869/2010, εφόσον πρόκειται για φυσικό πρόσωπο στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, τα χρέη της δεν περιλαμβάνονται στα εξαιρούμενα

της ρύθμισης και έχει ήδη περιέλθει σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των ληξιπροθέσμων οφειλών της, πλην του αιτήματος να επικυρωθεί το υποβαλλόμενο σχέδιο διευθέτησης οφειλών κατά το άρθρο 7 του ν. 3869/2010, αφού η επικύρωση του σχεδίου διευθέτησης, όπως υποβλήθηκε ή τροποποιήθηκε από τους διάδικους, δεν αποτελεί αντικείμενο της αίτησης του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010, αλλά νόμιμη συνέπεια της ελεύθερης συμφωνίας των διαδίκων, σε περίπτωση που κανένας πιστωτής δεν προβάλλει αντιρρήσεις για το αρχικό ή το τροποποιημένο σχέδιο διευθέτησης οφειλών ή συγκατατίθενται όλοι σε αυτό, οπότε ο Ειρηνοδίκης, αφού διαπιστώσει την κατά τα άνω επίτευξη συμβιβασμού, με απόφασή του επικυρώνει το σχέδιο, το οποίο από την επικύρωσή του αποκτά ισχύ δικαστικού συμβιβασμού. Επίσης, μη νόμιμο είναι το αίτημα να αναγνωρισθεί ότι η αιτούσα με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, που θα διαταχθεί από το δικαστήριο, θα απαλλαγεί από το υπόλοιπο των οφειλών της, διότι ασκείται πρόωρα και χωρίς να πληρούνται οι προς τούτο προϋποθέσεις. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 11 παρ. 1 του ν. 3869/2010 το αίτημα απαλλαγής από κάθε υπόλοιπο οφειλής αποτελεί αντικείμενο μεταγενέστερης αίτησης του οφειλέτη, η οποία υποβάλλεται στο δικαστήριο μετά από την κανονική εκτέλεση από αυτόν όλων των υποχρεώσεων, που

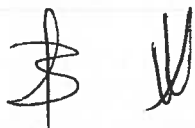
§   ψ

επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται επί της αίτησης του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010. Άλλωστε, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 69 ΚΠολΔ, ώστε να θεωρηθεί ότι η πρόωρη δικαστική προστασία ζητείται επιτρεπτά. Τέλος, μη νόμιμο είναι το αίτημα εξαίρεσης από την ρευστοποίηση της περιουσίας της αιτούσας του αυτοκινήτου της, καθόσον εξαίρεση από την εκποίηση σύμφωνα με το άρθρο 9 του ν. 3869/2010 μπορεί να ζητήσει η αιτούσα μόνο για την κύρια κατοικία της και για κανένα άλλο περιουσιακό της στοιχείο. Νόμω αβάσιμο κρίνεται και το αίτημα να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων καθώς στη διαδικασία του ν. 3869/2010, δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται (αρθρ. 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010). Κατά τα λοιπά πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα μετά και την καταβολή των νομίμων τελών της συζήτησης.

Τόσο με προφορική δήλωση των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, που καταχωρήθηκε στα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά, όσο και με τις προτάσεις τους, οι μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες αρνήθηκαν την αίτηση ισχυριζόμενες ότι το υπό κρίση δικόγραφο πάσχει από αοριστία, ισχυρισμός όμως που, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, κρίνεται απορριπτέος. Επιπλέον, πρότειναν τον ισχυρισμό της δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε κατάσταση

μόνιμης αδυναμίας πληρωμής για το λόγο ότι κατέφυγε σε αλόγιστο δανεισμό, κάνοντας εσφαλμένες εκτιμήσεις των οικονομικών δυνατοτήτων της πολύ παραπάνω από την κρίση του μέσου και σώφρονος καταναλωτή, γνωρίζοντας εκ των προτέρων ότι δεν θα μπορέσει να αποπληρώσει τις οφειλές της. Ο ισχυρισμός αυτός συνιστά ένσταση, στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν.3869/2010 και θα εξετασθεί περαιτέρω στην ουσία της. Περαιτέρω, πρότειναν την ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, η οποία πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη, καθόσον τα περιστατικά που επικαλούνται, και αληθή υποτιθέμενα, δεν μπορούν να θεμελιώσουν την ένσταση του άρθρου 281 ΑΚ. Εξάλλου, η επιδίωξη για ρύθμιση των οφειλών δεν συνιστά κατάχρηση δικαιώματος, καθώς η άσκηση του δικαιώματος αυτού δεν έρχεται σε αντίθεση με την καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και τον κοινωνικοοικονομικό σκοπό του δικαιώματος. Αντίθετα, κρίνεται ότι είναι απολύτως σύμφωνη με το γράμμα και το πνεύμα του νόμου και δεν ασκείται άσκοπα, αλλά σύμφωνα με τον σκοπό των διατάξεων του ν.3869/2010 και σύμφωνα με τους παγιωμένους ηθικούς κανόνες, που χαρακτηρίζουν την συμπεριφορά του μέσου συνετού ανθρώπου. Η απαγόρευση της άσκησης του δικαιώματος, που ορίζει το άρθρο 281 ΑΚ, με τους όρους που

αυτό προβλέπει, είναι παραδεκτή μόνο για δικαίωμα, το οποίο απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού νόμου και όχι από διατάξεις δικονομικές (ΑΠ 1006/1999, ΑΠ 683/1999, ΑΠ 392/1997, ΕφΠείρ 357/2005, ΤΝΠ Νόμος). Τέλος η πρώτη καθ' ης η αίτηση πρότεινε την ένσταση της παράβασης του καθήκοντος ειλικρινούς δήλωσης, σύμφωνα με τη διάταξη του αρ. 10 ν. 3869/2010, διότι η αιτούσα αποκρύπτει εισοδήματα και δεν αναφέρει αν λαμβάνει οικονομική ενίσχυση από τρίτους. Για τον ανωτέρω ισχυρισμό γίνεται δεκτό ότι με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 3869/2010 επιβάλλεται στον οφειλέτη το καθήκον για ειλικρινή δήλωση των περιουσιακών του στοιχείων και εισοδημάτων καθ' όλο το διάστημα της διαδικασίας της ρύθμισης, που αρχίζει με την κατάθεση της αίτησης του άρθρου 4 παρ. 1, αλλά και για την περίοδο της ρύθμισης των άρθρων 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2 του νόμου. Για να επέλθουν όμως οι δυσμενείς κυρώσεις που προβλέπει ο νόμος, σε βάρος του οφειλέτη, θα πρέπει οι ατελείς ή ανειλικρινείς δηλώσεις του να είναι πρόσφορες να μειώσουν αρνητικά την ικανοποίηση των πιστωτών. Το κυριότερο δηλαδή για την επέλευση της έκπτωσης είναι η προσφορότητα της ανειλικρίνειας να απομειώσει την ικανοποίηση των πιστωτών (βλ. σχετ. Αθ, Γ. Κρητικός, Ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, έκδ. 2010, σελ.

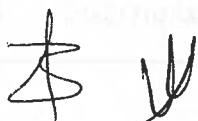
157, Βενιέρης Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα 2η έκδ., σελ.525 με τις εκεί παραπομπές, ΕιρΘεσ. 5105/2011, ΕιρΠατρ. 2/2011, ΤΝΠ Νόμος). Έτσι ο ως άνω ισχυρισμός της πρώτης καθ' ης η αίτηση, δεν είναι βάσιμος, διότι η αιτούσα αναφέρει στην αίτησή της ότι ζει με τη βοήθεια των γονέων της, καθώς και ότι κατοικεί στην οικία τους. Ως εκ τούτου κρίνεται ότι τα επιπλέον στοιχεία που επικαλείται η πρώτη καθ' ης η αίτηση δεν είναι πρόσφορα να μειώσουν αρνητικά την ικανοποίηση των πιστωτριών, διότι οι τελευταίες, έχουν λάβει γνώση των απαραίτητων στοιχείων, και συνεπώς πληρούται ο σκοπός του νόμου, για τη γνώση των πιστωτριών, αναφορικά με τα εισοδήματα της αιτούσας και το σχέδιο ρύθμισης.

Από την εκτίμηση του συνόλου των αποδεικτικών μέσων, μεταξύ των οποίων και η ένορκη κατάθεση του μάρτυρα αποδείξεως, που περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά, καθώς και όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, τα οποία λαμβάνονται υπόψη για συναγωγή αποδείξεων και δικαστικών τεκμηρίων, από τα οποία κανένα δεν παραλείπεται για την ουσιαστική διάγνωση της υπό κρίση υπόθεσης, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα ηλικίας σήμερα

✍

48 ετών, διαζευγμένη από το έτος 2004 και χωρίς τέκνα, φιλοξενείται στην οικία των γονέων της στην Ορμύλια Χαλκιδικής. Εργάζεται σε ακτινολογικό εργαστήριο λαμβάνοντας, σύμφωνα με τη δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου της, 670,59 ευρώ το μήνα. Το μηνιαίο εισόδημά της κατά τη λήψη του στεγαστικού δανείου ανερχόταν στο ποσό των 930,00 ευρώ, προερχόμενο από την εργασία της ως χειρίστρια ιατρικών μηχανημάτων στο Ιατρικό Κέντρο της «Παναγίας Φιλανθρωπινής» που βρίσκεται στο Βατοπέδι Χαλκιδικής. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης η αιτούσα είχε αναλάβει: α) από την πρώτη καθ' ης η αίτηση - πιστώτρια τα εξής χρέη: από τη με αριθμό 199708122010000 σύμβαση πιστωτικής κάρτας με αριθμό λογαριασμού 4509031671139007, από την οποία οφείλεται το ποσό των 426,85 ευρώ μαζί με τους τόκους και τα έξοδα, και από τη με αριθμό 2707815 σύμβαση στεγαστικού δανείου με αριθμό λογαριασμού 815002030034452 (ως εγγυήτρια), από την οποία οφείλεται το ποσό των 23.562,79 ευρώ μαζί με τους τόκους και τα έξοδα, σύμφωνα με την από 19-02-2016 προσκομιζόμενη αναλυτική βεβαίωση οφειλών και β) από τη δεύτερη καθ' ης η αίτηση - πιστώτρια χρέος που προκύπτει από τη με αριθμό 10227300000001130 σύμβαση καταναλωτικού δανείου

συνολικού ποσού κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα 10.532,78 ευρώ, σύμφωνα με την από 08-02-2016 προσκομιζόμενη αναλυτική βεβαίωση οφειλών. Η αιτούσα δεν διαθέτει ακίνητη περιουσία ενώ έχει στην κυριότητά της ένα επιβατικό αυτοκίνητο μάρκας FIAT τύπου PUNTO, 1368 κ.εκ., μοντέλο έτους 2006, με αριθμό κυκλοφορίας ΧΚΗ 4173, πραγματικής αξίας, κατά την κρίση του Δικαστηρίου 1.300,00 ευρώ. Περαιτέρω, από τα προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα των προηγούμενων ετών, προκύπτει ότι το εισόδημα της αιτούσας, μειώθηκε τα τελευταία έτη, με αποτέλεσμα να μην είναι πλέον σε θέση να ανταποκριθεί στις δανειακές υποχρεώσεις της προς τις πιστώτριες τράπεζες και έτσι η αιτούσα να περιέλθει χωρίς υπαιτιότητά της σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, καθώς αδυναμία πληρωμών σημαίνει ανικανότητα της οφειλέτριας να εξοφλήσει τους πιστωτές της λόγω έλλειψης ρευστότητας, δηλαδή έλλειψης όσων χρημάτων απαιτούνται για να μπορεί αυτή να ανταποκρίνεται στα ληξιπρόθεσμα χρέη της, η δε αδυναμία της αυτή δεν οφείλεται σε δόλο, εφόσον κάτι τέτοιο δεν αποδεικνύεται, απορριπτόμενης ως ουσία αβάσιμης της σχετικής ένστασης που προβλήθηκε από τις πιστώτριές της.

Κατόπιν των ανωτέρω, εφόσον η αιτούσα ανταποκρίθηκε επαρκώς στην υποχρέωσή της να αποδείξει τη συνδρομή στο πρόσωπό της των προϋποθέσεων του ν. 3869/2010 και ειδικότερα αυτές του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010, όπως ίσχυε κατά την ημέρα κατάθεσης της υπό κρίση αίτησης, το Δικαστήριο θα προβεί σε ρύθμιση των οφειλών της. Ειδικότερα, η ρύθμιση των οφειλών της αιτούσας θα γίνει με μηνιαίες σύμμετρες καταβολές απευθείας στις πιστώτριές της από τα εισοδήματά της επί πενταετία (60 μήνες) που θα πραγματοποιούνται μέσα στις πέντε (5) πρώτες εργάσιμες ημέρες κάθε μήνα από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης. Όσον αφορά στο ειδικότερο περιεχόμενο της ως άνω ρύθμισης, για το προς διάθεση ποσό, θα ληφθούν υπόψη τα πάσης φύσεως εισοδήματα της αιτούσας, καθώς και οι βιοτικές ανάγκες της. Η αιτούσα, όπως προαναφέρθηκε, λαμβάνει 670,59 ευρώ το μήνα από την εργασία της, και κατοικεί στην οικία των γονέων της και δεν έχει τέκνα. Με βάση τα ανωτέρω αλλά και με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας το Δικαστήριο κρίνει ότι το ποσό που είναι αναγκαίο να δαπανάται μηνιαίως από αυτήν, για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών της, ανέρχεται στο ποσό των τετρακοσίων ευρώ (400,00 €). Με τον καθορισμό του ως άνω ποσού δεν θίγεται το ελάχιστο όριο αξιοπρεπούς διαβίωσης της

αιτούσας, ούτε επέρχεται εξαθλίωσή της, η οποία, αιτούμενη την υπαγωγή της στις ευεργετικές διατάξεις του ν. 3869/2010, πρέπει να μειώσει τις δαπάνες της στις απολύτως απαραίτητες για την ικανοποίηση των βασικών βιοτικών αναγκών της. Συνεπώς, το προς διάθεση στην πιστώτριά της ποσό ανέρχεται σε διακόσια εβδομήντα ευρώ και πενήντα εννέα λεπτά (270,59 €) το μήνα (670,59 € - 400,00 €). Έτσι, μετά το πέρας του χρονικού διαστήματος των 5 ετών και την ολοκλήρωση των ως άνω μηνιαίων καταβολών οι πιστώτριες της αιτούσας θα έχουν λάβει το ποσό των δέκα χιλιάδων οκτακοσίων ευρώ (16.235,40 €) (60 μήνες X 270,59 €). Πρέπει να σημειωθεί ότι το Δικαστήριο δεν θεωρεί σωστή την άποψη του συνυπολογισμού των προσωρινών μηδενικών μηνιαίων καταβολών, που ορίστηκαν με την από 19-02-2015 χορηγηθείσα προσωρινή διαταγή του Δικαστηρίου τούτου στο πλαίσιο της προσωρινής ρύθμισης της οφειλής της αιτούσας, διότι αν συνυπολογιστεί ο χρόνος και οι ως άνω μηδενικές καταβολές, τότε η αιτούσα θα πρέπει να υποχρεωθεί, με την παρούσα απόφαση να καταβάλει το ποσό της διαφοράς, ήτοι το ποσό των 7.305,93 ευρώ (270,59 € x 27 μήνες), αμέσως μετά τη λήξη της οριστικής ρύθμισης και μέσα σε ένα έτος από το χρονικό αυτό σημείο, κάτι όμως που δεν συνάδει με το πνεύμα του ν. 3869/2010, που σκοπό έχει τη ρύθμιση των οφειλών των

✍️

υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητές τους. Απρόσφορη εξάλλου κρίνεται και η εκποίηση του αυτοκινήτου της, το οποίο λόγω της παλαιότητας και του μικρού κυβισμού του, δεν θα αποφέρει αξιόλογο τίμημα. Περαιτέρω, ως προς το υπόλοιπο ποσό των απαιτήσεων των πιστωτριών, που δεν μπορούν να ικανοποιηθούν, απαλλάσσεται η αιτούσα, η απαλλαγή της όμως από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι των πιστωτριών, θα επέλθει σύμφωνα με το νόμο (άρθρο 11 παρ. 1 ν. 3869/2010).

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, θα πρέπει η κρινομένη αίτηση να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να ρυθμιστούν οι οφειλές της αιτούσας κατά το διατακτικό, ενώ δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ ερήμην των συνοφειλετών και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας με μηνιαίες σύμμετρες καταβολές προς τις καθ' ων πιστώτριές της επί πέντε (5) χρόνια,

ήτοι εξήντα (60) μήνες, οι οποίες θα πραγματοποιούνται μέσα στις πέντε (5) πρώτες εργάσιμες ημέρες κάθε μήνα και θα αρχίσουν τον επόμενο μήνα από την προς αυτήν κοινοποίηση της παρούσας, τις οποίες καθορίζει στο μηνιαίο χρηματικό ποσό των διακοσίων εβδομήντα ευρώ και πενήντα εννέα λεπτών (270,59€), συμμετρως διανεμόμενο.

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στον Πολύγυρο Χαλκιδικής, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, την 13^η Οκτωβρίου 2017.

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΡΑΟΥΛΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΔΑΡΚΛΗ